
У Т Р О.

Отбулени синѣятъ небесата

Отъ побѣдно щастие. . . .

На пролѣтъта прѣдъ сребърнитѣ двери

Възправенъ новий день се смѣ.

Въвъ чашката на всѣки цвѣтъ трепери

Благоуханна, свѣтяща роса . . .

Прѣплитатъ се залутани лучи

Въ пияната симфония на пролѣтъта . . .

Въ усмивката на всѣки цвѣтъ сияе

Полуразцвѣнала, прозрачна красота; . . .

Просяйнали синѣятъ небесата

Отъ побѣдно щастие. . . .